

det det ogsaa her. Og Forandring er gennemført paa en saadan Maade, at der ingen er, der ret beset kan klage over, at man skærer for dybt. Naar man ser paa Kursen paa Sukkerfabrikkernes Aktier og deres Udbytte, vil man se, at det er et særdeles vel funderet Selskab. Aktierne staa i dette Øjeblik i hundrede og nogle og halvfjerds, og jeg kan ikke skønne, at der har vist sig nogen særlig Nervøsitet angaaende disse Aktier, fordi vi behandle Toldloven, der er snarere Tendens til en daglig Stigning, medens man jo dog skulde vente det modsatte, naar Beskyttelsen indskrænkedes. Man kan jo af Børsberetningerne se, hvad der er udbetalt i Udbytte af disse Aktier, og det er ualmindelig meget, samtidig med, at der er henlagt meget store Beløb til Reservefonden, saa store, at det blev oplyst i det andet Ting, at hvis de ogsaa vare blevne fordelt til Aktionærerne, hvad jeg ikke vilde sige var i Overensstemmelse med god Styrelse, vilde Udbyttet være blevet i 1901. 39 pCt., i 1904 41 pCt. og i 1905 70 pCt., medens det, saa vidt jeg ved, kun højst har været 18 pCt. — Og ser man Sagen fra Roedyrkernes Standpunkt, have vi i mange Aar holdt paa og holde fremdeles paa: Ingen Beskyttelse for Landbruget. Landbruget staaar sig bedst ved at staa paa sine egne Ben. Men naar det er vort Princip, er der ingen Mening i at give en stor Beskyttelse til 20—30,000 Tdr. Land af Danmarks allerbedste Jord. Der foreligger for os et Andragende, hvori nævnes, at Nedgangen i Beskyttelsen vil forvolde Roedyrkerne et Tab af 76 Kr. pr. Td. Land. Men det gør ikke noget Indtryk paa os, eller rettere, det gør det modsatte Indtryk af, hvad man tilsigter. Man siger, at naar Beskyttelsen nedsættes, vil man kun faa 248 Kr. pr. Td. Land, medens man kunde have 324 Kr. ved at dyrke Runkelroer. Men hvorfor dyrker man saa ikke Runkelroer? Man siger nok, at man er forpligtet ved Kontrakt i en Række af Aar til at dyrke Sukkerroer, men saa kan man jo bagefter slaa ind paa at dyrke Runkelroer, naar det giver 76 Kr. mere. Og fra Assens Sukkerroedyrkere foreligger der et Andragende i modsat Retning, de formene at have mere Beskyttelse, end de have behov. Jeg skal nu blot nævne, at Beskyttelsen, efter hvad der er oplyst i det andet Ting, udgør 3—4 Mill. for Fabrikkerne og Roedyrkerne i Forening, og den udnyttes vistnok i alt væsentligt. Jeg er ikke i Stand til helt at kunne bedømme det, men det siges i alt Fald saaledes. At

give nogle og tyve Tusind Tdr. Land af Danmarks bedste Jorder og de Fabrikker, der staa saa godt, en 3—4 Mill. i Beskyttelse, synes mig umaadelig meget. At sætte den ned med $\frac{1}{4}$, synes mig ret rimeligt og ikke at være noget særligt Indgreb. Jeg finder derfor Forslaget godt og anbefaler det til Vedtagelse.

Jeg skal til Slut sige et Par Ord om Stempelskatten. Jeg skal ikke komme ind paa Arveafgiften, da en af mine Meningsfæller vil tage Ordet efter mig om denne Skat. Det er rigtigt, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sagde, at Tanken om denne Stempelskat er kommen frem i Toldkommissionen, den findes i dens Betænkning, hvor man, som ærede Medlemmer ville kunne læse, anbefaler en saadan Skat. Det er dog ikke blot Kommissionens Mindretal, der har Øje for det ret rimelige i denne Skat; Toldkommissionen som Helhed, kan jeg gerne sige, gjorde ikke nogen Indvending derimod. I Beretningen om det omfattende Oplysningsarbejde, der blev foretaget med Hensyn til de forskellige Grupper, staaar der, ikke for Mindretallets og ikke for Flertallets Regning, i det hele ikke for nogens særlige Regning, følgende om Skat paa Spiritus; det findes i Afdeling B. Side 4: „Indførselstolden maa absolut staa i et bestemt Forhold til den indenlandske Afgift. Thi medens en større Nedsættelse i Beskyttelsen vil virke ødelæggende paa hele vor Brænderidrift, vil en større Beskyttelse medføre langt større Forfalskning eller Blanding, ja, man kan vel sige, Tilvirkning af Cognac, Rom etc. med indenlandsk Spiritus — et Forhold, der allerede nu er til Stede i rigeligt Maal.“ Ved blot at forhøje Tolden og lade Forholdene være, som de ere i Øjeblikket, skaber man en større Beskyttelse for Blandinger osv. Vi have i Toldkommissionens Mindretal — og jeg har ikke hørt nogen særlig Opposition mod det Standpunkt, om end det ganske vist ikke er tiltraadt af Flertallet — anset det for særdeles rimeligt, at der blev svaret en Skat af alle disse Varer, der saaledes produceres her i Landet, og hvoraf en hel Del kun indeholder meget lidt af toldpligtige Varer. Naar man har Skat paa Vin og Brændevinsafgift, saa er det ret rimeligt, at man lægger en tilsvarende Skat paa al Spiritus. Her er et stort Felt, som i dette Øjeblik er frit for Skat — at disse Varer svare en Smule Told af de toldpligtige Varer, som indeholdes i dem, er en Sag for sig. Det er ganske anderledes rimeligt end at tale om